

Sfcherning: Det er i Beløb et temmelig lille Spørgsmaal, men det er et Spørgsmaal, som man dog maa see at faae en Afgjørelse af, fordi der kan indtræffe mange Tilfælde af lignende Art. Ved forrige Mars Revision var dette Korntillæg udbetalt; det stod paa Revisionen og blev bevilget gennem Revisionen, men som en Post, der ikke afgjorde det principielle Spørgsmaal, og derfor ligger det for igjen iaar. Spørgsmaalet er et dobbelt. Det ene er det, som angaaer, om man vil, Realiteten, om et Tillæg, der er givet paa fort Tid, uden som det personlige Tillæg at blive fast Gage derved, at det siden absorberes i den forhøjede Gage, kan regnes lige med de virkelig personlige Tillæg. Dette Tillæg er givet Professor Krøyer, uden at der er tilfikkret ham, efterat Museerne ere blevne ombannede, nogen høiere Løn end den, han nu har; det har en fuldstændig midlertidig Charakter derved, at det er tvivlsomt, om han kommer til at beholde det. Sik han slet ikke noget Tillæg ved Museernes Ombannelse, saa mistede han dette Tillæg, saafremt der ikke paany blev taget en Bestemmelse om, at han skulde have det. Det hører ham altsaa ikke til, saaledes som Tilfældet er med Hensyn til alle andre personlige Tillæg; personlige Tillæg følge med Gagen, hvilke Omstiftelser der endog saa fleer, det er en virkelig Gageforhøjelse, der er givet den Mand, der faaer personligt Tillæg; men dette personlige Tillæg er ikke en Gageforhøjelse, der er givet denne Mand, thi det er usikkert, hvilken Stilling han vil komme til at indtage, naar Museerne blive ombannede. Derfor er det efter min Mening ikke berettiget at give ham Korntillæg, og skulde han have Korntillæg, maatte der først komme en Bevilling frem, som gif ud paa, at dette Tillæg var et virkelig personligt Tillæg, det vil sige, at Professor Krøyer, nauseet hvorledes hans Gagering senere blev, skulde have en Forøgelse af sin Gage af 500 Rd. Spørgsmaalet, seet fra denne Side, ligger imidlertid ikke for; hvorledes man, naar det laa saaledes

for, skulde stemme, er en ganske anden Sag. Spørgsmaalet ligger her kun for saaledes: om han har et personligt Tillæg som et virkelig Gagetillæg eller ikke. Nu siger jeg, at da det er afgjort, at den Dag, Museernes Ordning indtræder, skal der gjøres en ny Gagelov anvendelig, og at disse 500 Rd. slet ikke staae i Forbindelse med den Gage, som han da skal have, saa er det ikke et personligt Tillæg af den Art, som kan komme i Betragtning, hverken ved Pension eller ved Korntillæg. Det andet Spørgsmaal, som foreligger her, er, hvorledes Korntillæget staaer opført i Finantsloven, og det er paa en Maade det vigtigste, hvorfor jeg meget skulde tilraade de Herrer ikke at gaae ind paa denne Afgjørelse, selv om De kunde have nok saa meget tilovers for den Tanke, at Professor Krøyer burde have saa Meget gennem disse 500 Rd., som han kunde faae. Spørgsmaalet er nemlig det, om Korntillæg ere bevilgede med et bestemt Beløb, som de Vedkommende have Ret til at kræve, eller om de Vedkommende kun have Ret til at kræve det Beløb, som i det Hele de almindelige Regler om Korntillæg give, hvor iblandt Andet den, at Finantsministeren til sidste Dieblif, naar Udbetalingen skal finde Sted, maa være berettiget til at undersøge, om det Korntillæg, der fra et eller andet Ministerium er tilfattet at gives en Embedsmand, er et, der tilkommer ham efter Loven. Nu siger jeg, at Korntillæg staae i samme Klasse som Regnefeil, saa at, om Finantsloven havde tillagt en Mand nok saa Meget, saasnart det beroede paa en urigtig Beregning i Henhold til alle de Forudsætninger, som ere givne i Pønningensloven, saa kunde han ingen Krav gjøre derpaa, eller idetmindste Finantsministeren ikke lade det udbetale, men hans Kravs Fyldestgjørelse, isald han havde et Krav, maatte siden komme til Afgjørelse. Det Samme gjælder med Korntillæg: Ved Bestemmelsen af Korntillæg skulle for det Første alle Sager, førend de komme paa Finantsloven, gennemgaaes af Finantsministeren, og forsaavidt det er overkommeligt, erkjendes for